

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9.

Fylke: Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Sjøndal

Emne: Lauving

Bygdelag:

Oppskr. av: Anton Strugstad

Gard:

(adresse): Box. 63. Sleinkjer

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Det er no so å seija slut med Lauving her i bygda. Frå 1850 til 1900 var det rekna som årvisst foring. Etter 1900 er det på få heimmar ein Lauvar - kun oppover mot fjellet. Det var etter slottet en Lauva, Det som en kjerva var av bjørk og asp og det som en rispa var seljelauv og rogn. Arbeidet kalla dei Lauving og sume kalla det å kjerva lauvar. Rispa vart skjeldan sagt, men en so: Å rappa lauvar. Ragna kunde en ikkje rispa for dei brant en av krossane. Rognlauvet laigde en med lett hand klatte over fra tenoppen og dette kalla en: Å kange lauvar. Redskaper som bruktes til kjerving var lauvsigd - ein laigd kviv på brestkaff: Har ikkje høyd om at en hadde nokk til å beskytte handa med når dei rispa. Det hende at en tok lauvar av frar som vart høyd med - særlig asp og bjørk - allest kjerva dei av rannsking sangstov.

2
Lauvkjerr var kôyrd saman og
satt på staur i nærleitten av
husa så det var lettviint å lærga
inn om det skulde koma regn.
Når det ble ført var de borte på
lommene og laft utover på tvisstabelle.
Risपालाव og कांगलाव var frakta
heim i sekker og straks laft utover
på golv i lauen - passe tynkt. De
første dagane gjekk en med ei
rive og rørde i det så det ikkje
skulde meigna. Når det var
hurst kunde en skyva det meire
saman. Lauvkjerr rekna en i
tjir og kalla det: "kravva"

Lauvagnad er ukjend her.
Lauvet var for det meste
fett i skoglandet som
sløyte opp til innmarka. Det
var som oftast eit lauvskogs-
land som vaks innpå her.
Både karar og kvinner kjerva lauv.
Rappa lauv og kangla lauv var
kvinnfolkarbeid.

Det var sau og geit som
fekk lauv. Kyberkua fekk strates
etter kalvinga risपालाव med varmt
vatn og mjøl på.

Ragnlaav og seljelav var her
rekna som riktig godt fôr.

Alm finnes ikkje her.

Fellesamving har en ikkje
kjend om her.

2310 B. Lav, soppa saman på bakken, var vist
ikkje brukta her.